

تعیین نسبت ازت به فسفر در شکوفایی جلبک سبز-آبی دریای خزر در محیط آزمایشگاه *Anabaena flos-aquae*

مریم فلاحتی^۱

سید محمد رضا فاطمی^۲

علی ماشینچیان^۳

*آتوسا نوری کوپائی^۴

atoosa.noori.koupaei@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۸۸/۹/۲۱

تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۱۲

چکیده

مقدمه: طی این مطالعه نسبت وزنی از ازت به فسفر که منجر به حداکثر شکوفایی و عدم شکوفایی جلبک سبز-آبی-*Anabaena flos-aquae* می‌گردد، تعیین گردید. جهت تکمیل مطالعات، تاثیر غلظت‌های متفاوت فسفر بر میزان رشد مورد بررسی قرار گرفت. روش کار: آزمایشات طی زمان ۹۶ ساعت در شرایط آزمایشگاهی (شدت نور 350 ± 350 لوکس و درجه حرارت 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد)، انجام شد. تیمارهای متفاوت با نسبت‌های مختلف فسفر (با اساس نوع آزمایش) همراه با شاهد (محیط کشت استاندارد زایندر)، هر یک در ۳ تکرار در نظر گرفته شد. در ابتدا و انتهای آزمایش تعداد رشته‌های جلبک آنابنا با استفاده از لام توما شمارش شد و درصد رشد محاسبه گردید.

نتایج: آنابنا در محلول شاهد (زایندر) با نسبت ازت به فسفر $1:0.033$ ، غلظت ازت $9/9 \mu\text{g.L}^{-1}$ و غلظت فسفر $2/96 \text{ mg.L}^{-1}$ تشکیل شکوفایی داد لیکن نسبت ازت به فسفر در دامنه‌ی $1:15$ تا $1:22$ منجر به حداکثر شکوفایی گردید. بیشترین میزان درصد رشد در نسبت ازت به فسفر $1:18/15$ با غلظت ازت $53/72 \text{ mg.L}^{-1}$ و غلظت فسفر $2/96 \text{ mg.L}^{-1}$ مشاهده شد و در این نسبت به $5219/84 \pm 1486/69$ رسید. با افزایش هر چه بیشتر نسبت ازت به فسفر درصد رشد کاهش یافت. از نسبت $218/86:1$ به بالا شکوفایی متوقف گردید. آزمایشات مطالعه بر روی غلظت فسفر نشان داد که غلظت فسفر در محیط کشت زایندر ($2/96$ میلی گرم در لیتر) مناسب ترین غلظت برای شکوفایی آنابنا است.

۱- دانشیار، پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی، بندر انزلی

۲- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم و فنون دریایی، گروه بیولوژی دریا

۳- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم و فنون دریایی، گروه بیولوژی دریا

۴- دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم و فنون دریایی، گروه بیولوژی دریا^{*} (مسئول مکاتبات)

بحث و نتیجه گیری: بر اساس این نتایج هنگام وجود فسفر به میزان بھینه، آنانبا با کمک گرفتن از توانایی خود در ثبیت ازت اتمسفری قادر است در غلظت‌های پایین ازت تشکیل شکوفایی دهد (محلول شاهد) لیکن حضور مقادیر کافی هر دو نوترینت ازت و فسفر در نسبت ازت به فسفر پایین برای دستیابی به حداقل شکوفایی لازم است.

واژه‌های کلیدی: جلبک سیز، آبی *Anabaena flos-aquae*, نسبت ازت به فسفر، شکوفایی جلبکی، درصد رشد، فراوانی هتروسیست

مقدمه

را تحریک می‌کند (۶). از آن جایی که کمبود ازت مانع از رشد فیتوپلانکتونی که ثبیت ازت نمی‌کند می‌گردد، نسبت ازت به فسفر پایین شاخص خوبی برای شکوفایی سیانوباکترهای ثبیت کننده ازت است (۴، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱).

Smith و همکاران در سال ۱۹۹۵ طی بررسی بر روی دریاچه‌های متفاوت در سراسر جهان دریافتند که سیانوباکترهای ثبیت کننده ازت در دریاچه‌هایی با نسبت ازت به فسفر زیر ۲۲:۱ غالب می‌شوند (۵).

برخلاف سایر فیتوپلانکتون سیانوباکترهای ثبیت کننده ازت مستقل از منع ازت مانند نیترات و آمونیوم هستند (۸). سیانوباکترها دارای سلول‌های ویژه‌ای به نام هتروسیست می‌باشند. هتروسیست در این رشته‌های سیانوباکتریایی حاوی آنزیم نیتروژناز بوده که می‌تواند ازت مولکولی هوا را در غیاب اکسیژن به آمونیاک تبدیل نماید (۱۲) در نتیجه از آن جایی که سیانوباکترها توسط ازت محدود نمی‌شوند آغاز شکوفایی آن‌ها در جایی که فسفر در دسترس باشد روی می‌دهند (۱۳).

افزایش فسفر عامل اصلی و عمدۀ بروز پدیده شکوفایی سیانوباکتریایی است (۶، ۷، ۸، ۹، ۱۱، ۱۰، ۱۴، ۱۵).

سال‌های زیادی است که ارتباط قوی بین ورود فسفر به پیکره‌های آبی و شکوفایی‌های سیانوباکتریایی شناخته شده است (۱۶).

زمانی که ازت رشد جلبکی را محدود کند افزایش در فراوانی هتروسیست‌ها به منظور ثبیت ازت مشاهده می‌گردد (۵). لیکن سیانوباکترها هنگام دسترسی به آمونیوم هتروسیست‌های بسیار کمی تولید می‌کنند. زیرا ثبیت ازت نیازمند انرژی فراوان است (۱۲) مول ATP برای هر مول ازت ثبیت شده) که این

تجمع بیومس سیانوباکترها (جلبک‌های سبز-آبی) به صورت شکوفایی در آب‌های شیرین، لب شور یا شور یکی از آشکارترین و مشکل سازترین نشانه‌های غنی شدن پیکره‌های آبی با مواد مغذی انسان ساز است (۱). شکوفایی سیانوباکتریایی معمولاً در نتیجه‌ی افزایش مواد مغذی یعنی ازت و فسفر روی می‌دهد (۲).

فسفر و ازت مواد مغذی محدود کننده در سیستم‌های آبی هستند اما احتمال این که رشد فیتوپلانکتون توسط این عناصر محدود شود بسیار کم است چون معمولاً مقادیر این عناصر در اکوسیستم‌های دریائی بیش از حد مورد نیاز است. این عناصر از طریق پساب‌های صنعتی، کشاورزی و خانگی وارد اکوسیستم‌های آبی شده و نتیجه‌ی آن افزایش روز افزون شکوفایی سیانوباکتریایی است (۳). سیانوباکترها در تراکم‌های بالا منجر به تغییر رنگ آب (۴) و ایجاد طعم و بو در آب می‌گردد. در نتیجه به زیبایی اکوسیستم آسیب رسانده و به سبب شرایطی که پس از تجزیه شدنشان به وجود می‌آید (کاهش اکسیژن محلول و غلظت آمونیاک بالا) و یا تولید سم سبب مرگ جانداران آبزی می‌گردد (۵).

ورود مواد مغذی به پیکره‌های آبی سبب تغییر در نسبت ازت به فسفر می‌گردد. نسبت $\frac{N}{P}$ به عنوان عامل مهمی در ارتباط

با حضور جلبک‌های سیانوباکتر عنوان می‌شود (۴).
وقوع شکوفایی‌ها از گذشته مرتبط با نسبت ازت به فسفر پایین بوده است که در نتیجه‌ی غلظت بالای فسفر در لایه‌ی پایینی فاقد اکسیژن یا دارای اکسیژن محلول بسیار کم است. دنیتریفیکاسیون ازت معدنی را از سیستم بر می‌دارد در حالی که شرایط بی‌هوایی جریان جداسازی فسفات از رسوبات بستر

مواد و روش کار

به منظور انجام کشت و پرورش آزمایشگاهی آنابنا در آزمایشگاه جلبک پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی از روش (Miller, 1978) استفاده شد. استانداردهای انجام آزمایشات براساس OECD (۲۱) در نظر گرفته شد. استوک جلبک-*flos-aquae* ایزوله شده از آبهای دریای خزر از پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی دریافت و در محیط کشت زایندر کشت داده شد.

۱-۱- مطالعه بر روی نسبت ازت به فسفر:

جهت مطالعه بر روی نسبت ازت به فسفر، ۶ تیمار پایه با نسبت های مختلف ازت به فسفر و یک شاهد هر یک در ۳ تکرار در نظر گرفته شد.

شاهد درواقع محیط کشت استاندارد زایندر منفی بود لیکن در تیمارها نسبت ازت به فسفر تغییر داده شد.

نسبت ازت به فسفر تیمارها بر اساس محاسبات لگاریتمی (۲۲) تعیین گردید. به منظور ساخت نسبت های تعیین شده، غلظت فسفر و ازت موجود در محیط کشت محاسبه گردید. سپس غلظت فسفر در محیط کشت زایندر ثابت و غلظت ازت بر اساس نسبت های محاسبه شده تغییر داده شد. جهت تغییر میزان ازت محیط کشت از محلول نیترات سدیم استفاده گردید. آزمایشات مطالعه نسبت ازت به فسفر در دو گروه جداگانه، آزمایشات تعیین حداکثر شکوفایی و عدم شکوفایی انجام گرفت. شایان ذکر است که آزمایشات متعددی با ۶ تیمار انجام شد و دامنه نسبت ها در هر آزمایش نسبت به آزمایش پیشین کمتر شد.

۱-۲- مطالعه بر روی غلظت فسفر :

در محیط کشت زایندر فسفر به صورت KH_2PO_4 وجود دارد. جهت مطالعه بر روی غلظت فسفر، KH_2PO_4 از محلول کشت حذف گردید و به صورت جداگانه بر اساس غلظت های تعیین شده توسط محاسبات لگاریتمی (۲۲) به هر یک از تیمارها اضافه شد.

هزینه را هنگامی که نیازی به ازت نباشد، مصرف نمی کنند (۱۷).

سفر برای همه متابولیکی لازم است، از آن جایی که تثبیت ازت نیازمند انرژی فراوان است فسفر با تولید ATP انرژی لازم جهت تثبیت ازت را فراهم کرده در نتیجه با افزایش سفر در دسترس، تثبیت ازت تحریک شده و افزایشی در فراوانی هتروسیست ها مشاهده می گردد (۱۸).

امروزه مشکلات مرتبط با سیانوبکترها در مناطقی که رشد جمعیت شدید بوده، فعالیت های کشاورزی وجود داشته و نظارت دقیقی هم بر فاضلاب های ورودی آن ها به منابع آبی دیده نمی شود، افزایش یافته است (۷). دریای خزر نیز یکی از این اکوسیستم های آبی است که به دلایل ذکر شده و بر پایه تحقیقات انجام شده (۱۹) میزان مواد مغذی آن طی سال های اخیر افزایش یافته که این امر موجب تغییر در نسبت ازت به فسفر گردیده است. از آن جایی که تا کنون دوبار کشند سرخ سیانوبکتر تثبیت کننده ازت نودولاریا در دریای خزر روی داده است لزوم بررسی بر روی نسبت $\frac{N}{P}$ به عنوان عامل مهم ایجاد کننده شکوفایی سیانوبکتریایی در این اکوسیستم احساس می شود.

پیش از این مطالعات غنی سازی با مواد مغذی در محیط آزمایشگاه برای فهم نقش مواد مغذی کلیدی تحت شرایط طبیعی مهم است (۱۸). کشت های تک جلبکه نیز تاکنون برای مطالعه بر روی چندین فاکتور مؤثر بر رشد سیانوبکتریایی در آزمایشگاه انجام شده است (۹).

طی این مطالعه از کشت تک جلبکه سیانوبکتر تثبیت کننده ازت *Anabaena flos-aquae* ایزوله شده از آبهای دریای خزر جهت تعیین نسبت وزنی از ازت به فسفر که منجر به حداکثر شکوفایی و عدم شکوفایی در این جلبک می گردد، استفاده شد. جهت تکمیل مطالعات، تاثیر غلظت های مختلف فسفر بر رشد آنابنا بررسی گردید.

اختلاف معنی دار آماری از آزمون چند دامنه دانکن استفاده شد. برای ترسیم نمودارها و جداول آماری، نرم افزار SPSS و اکسل مورد استفاده قرار گرفت.

۳- نتایج

۱- آزمایشات مطالعه بر روی نسبت ازت به فسفر: دامنه‌ی نسبت‌های ازت به فسفر مورد بررسی در آزمایشات پایه بین ۱:۱ تا ۶۴:۱ در نظر گرفته شد. شاهد محیط کشت زایندر با غلظت ازت ۹/۹ میکروگرم در لیتر، غلظت فسفر ۲/۹۶ میلی گرم در لیتر و نسبت ازت به فسفر ۱:۰/۰۰۳۳ بود که خود پس از ۹۶ ساعت منجر به شکوفایی گردید. از نسبت ۱:۱ تا ۵:۱ هیچ گونه افزایشی نسبت به شاهد مشاهده نگردید. اما از نسبت ۱:۵ به بالا درصد رشد به طور آشکاری نسبت به شاهد افزایش یافت و سپس در حدود نسبت ۱:۲۲ تا ۱:۶۴ درصد رشد کاهش یافت.

در نتیجه آزمایش نهایی حداکثر شکوفایی در *Anabaena flos-aquae* با ۶ تیمار در دامنه‌ی بین ۱:۵ تا ۲۲:۱ انجام گرفت. درصد رشد در شاهد $1123/44 \pm 10.5/12$ و جذب نوری در طول موج ۷۵۰ نانومتر 0.071 ± 0.005 میکروگرم محاسبه گردید نتایج نشان داد که نسبت ازت به فسفر در دامنه‌ی ۱۵:۱ تا ۲۲:۱ منجر به حداکثر شکوفایی در *Anabaena flos-aquae* می‌شود. نمودار (۱) بالاترین درصد رشد در نسبت ازت به فسفر نیز $18/15$ با غلظت ازت $53/72$ میلی گرم در لیتر و غلظت ازت ۱:۱ با غلظت ازت $2/96$ میلی گرم در لیتر در شاهد مشاهده شد. (نمودار ۱) درصد رشد در این نسبت $1486/69 \pm 5219/84$ یعنی $3/5$ برابر شاهد بود. میانگین تعداد رشته‌های جلبک آناندا در این نسبت از 5300 به $275172/53$ رشته در میلی لیتر افزایش یافت. جذب نوری نیز $255/0$ بود. (جدول ۱)

آزمون چند دامنه دانکن نشان داد در نسبت ازت به فسفر $5:1$ درصد رشد اختلاف معنی داری با شاهد نداشت ($P > 0.05$) اما در نسبت‌های بالاتر از $1:5$ درصد رشد به طور معنی داری نسبت به شاهد افزایش یافت ($P < 0.05$) تا این که در نسبت $22:1$ مجدداً کاهش یافته و دیگر اختلاف

آزمایشات پایه در این مطالعه در ۶ تیمار و ۱ شاهد انجام گرفت لیکن آزمایش نهایی در ۹ تیمار و ۱ شاهد هر یک در ۳ تکرار انجام شد. شاهد محیط کشت زایندر منفی بود.

۳-۲- کشت جلبک:

هر ۱ لیتر محیط کشت زایندر به میزان 250 میلی‌لیتر در ارلن مایرهای 500 میلی‌لیتری تقسیم شد. سپس ازت یا فسفر براساس نوع آزمایش به هر یک از ارلن‌ها اضافه گردید. بر مبنای وزن خشک توده جلبک میزان 1 میلی‌گرم جلبک از استوک خالص به هر ارلن اضافه شد. پس از کشت 2 میلی‌لیتر نمونه از هر تیمار و شاهد جهت شمارش جلبک‌ها برداشت و توسط فرمالین 4% فیکس گردید. سپس ارلن‌ها توسط پیپت‌های هوا به هواههای واقع بر روی میز کشت جلبک که به لامپ‌های فلورسنت مجذب هستند متصل گردیده و در شرایط آزمایشگاهی مناسب رشد جلبک یعنی میزان نور 350.0 ± 350 لوکس که به صورت 14 ساعت روشنایی و 10 ساعت تاریکی تنظیم گردیده و درجه حرارت 25 ± 2 درجه سانتی گراد قرار داده شدند (۲۲). آزمایشات تعیین رشد طی زمان 96 ساعت (۴ روز) انجام شد. پس از سپری شدن 96 ساعت مجدداً 2 میلی‌لیتر نمونه از تیمارها و شاهد برداشت و توسط فرمالین 4% فیکس گردید. سپس جذب نوری 10 میلی‌لیتر از هر تیمار و شاهد توسط دستگاه طیف سنج مدل DR-2000 در طول موج 750 نانومتر خوانده شد. همچنین pH نیز توسط دستگاه pH مدل HANA HI 9025 قرائت گردید.

۴-۲- شمارش:

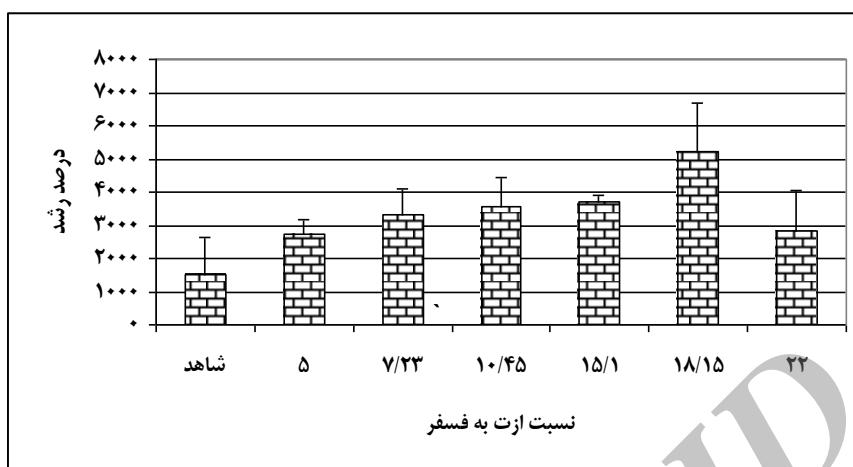
شمارش با استفاده از لام توما و میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی $40\times$ انجام گرفت. بر اساس تعداد رشته‌های محاسبه شده در نمونه‌های پیش و پس از 96 ساعت هر تیمار، درصد رشد محاسبه گردید.

۵-۲- روش‌های آماری مورد استفاده در تجزیه و تحلیل داده‌ها:

در این تحقیق با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌ها، جهت مقایسه میانگین درصد رشد در تیمارهای مختلف از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و برای مقایسه جفتی تیمارها و تعیین

$P > 0.05$

معنی‌داری درصد رشد این نسبت با شاهد مشاهده نشد

نمودار ۱- رابطه درصد رشد با نسبت ازت به فسفر در آزمایش حداکثر شکوفایی

جدول ۱- جذب نوری و pH هر تیمار در آزمایش حداکثر شکوفایی

pH	جذب نوری در طول موج ۷۵۰ نانومتر	غلظت فسفر (میلی گرم در لیتر)	غلظت ازت (میلی گرم در لیتر)	نسبت ازت به فسفر
۸/۰۶	۰/۰۷۱	۲/۹۶	۰/۰۰۹۹	شاهد (۱:۰/۰۰۳۳)
۱۰/۰۸	۰/۲۱۷	۲/۹۶	۱۴/۸	۵:۱
۹/۸۷	۰/۱۷۵	۲/۹۶	۲۱/۴	۷/۲۳:۱
۱۰/۰۳	۰/۲۵۱	۲/۹۶	۳۰/۹۳	۱۰/۴۵:۱
۱۰/۰۶	۰/۲۲۶	۲/۹۶	۴۴/۴	۱۵:۱
۱۰/۳۳	۰/۲۵۵	۲/۹۶	۵۳/۷۲	۱۸/۱۵:۱
۱۰/۱۵	۰/۲۳۰	۲/۹۶	۶۵/۱۲	۲۲:۱

(۲۵۸۴/۲۹±۳۵۹/۵۱) کاهش یافت. میزان جذب نوری در طول موج ۷۵۰ نانومتر در نسبت ۱:۰/۰۹۰ به ۲۱۸/۸۶ کاهش یافت (جدول ۲). در نسبت‌های بالاتر از ۱:۰/۰۹۰ درصد رشد همچنان کاهش یافت تا جایی که در نسبت ۱:۰/۰۵۰ به

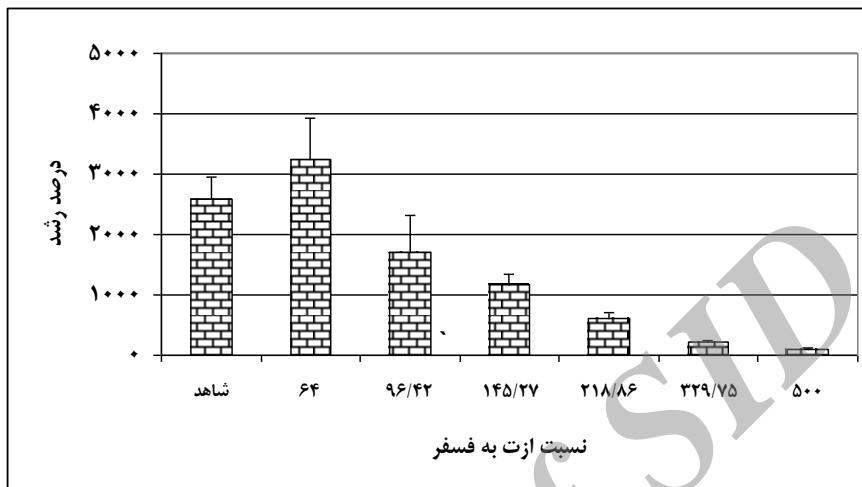
$\frac{1}{۲۶}$ شاهد رسید. (نمودار ۲) میانگین درصد رشد در نسبت ۱:۰/۰۹۰ به طور معنی داری کمتر بود. ($P < 0.05$)

نتایج آزمایشات عدم شکوفایی نشان داد که درصد رشد تا نسبت ۱:۶۴ همچنان از شاهد بیشتر بود (نمودار ۲) اما اختلاف معنی‌داری بین آن‌ها وجود نداشت. ($P > 0.05$) با افزایش بیشتر غلظت ازت و نسبت ازت به فسفر درصد رشد از شاهد کمتر شد (جدول و نمودار ۲). از نسبت ۱:۰/۰۸۶ به بالا تغییر رنگ آشکاری در مقایسه با شاهد مشاهده نشده و شکوفایی متوقف گردید. میانگین تعداد رشته‌های آنابنا از ۶۱۵۰۵/۴۸ به ۸۶۰۰ تعداد در میلی لیتر رسید. درصد رشد در

این نسبت به $\frac{1}{۴}$ درصد رشد شاهد

همچنین همان طور که در جداول و نمودارهای ۱ و ۲ مشخص است pH محیط کشت نیز پس از ۹۶ ساعت متناسب با افزایش درصد رشد افزایش و با کاهش درصد رشد کاهش یافت.

افزایش غلظت ازت علاوه بر تأثیر بر درصد رشد منجر به کاهش در تعداد هتروسیست و افزایش اندازه سلول های رویشی گردید.

نمودار ۲- رابطه درصد رشد با نسبت ازت به فسفر در آزمایش عدم شکوفایی
Anabaena flos-aquae

جدول ۲- جذب نوری و pH هر تیمار در آزمایش عدم شکوفایی

pH	جذب نوری در طول موج ۷۵۰ نانومتر	غلظت فسفر (میلی گرم در لیتر)	غلظت ازت (میلی گرم در لیتر)	نسبت ازت به فسفر
۹/۹۴	۰/۲۲۸	۲/۹۶	۰/۰۰۹۹	شاهد (۱:۰/۰۰۳۳)
۱۰/۲۷	۰/۲۶۲	۲/۹۶	۱۸۹/۴۴	۶۴:۱
۹/۷۲	۰/۱۶۵	۲/۹۶	۲۸۵/۴	۹۶/۴۲:۱
۹/۴۸	۰/۱۴۴	۲/۹۶	۴۲۹/۹۹	۱۴۵/۲۷:۱
۹/۴۴	۰/۰۹۰	۲/۹۶	۶۴۷/۸۲	۲۱۸/۸۶:۱
۸/۷۷	۰/۰۵۳	۲/۹۶	۹۷۶/۰۶	۳۲۹/۷۵:۱
۸/۷۳	۰/۰۶۴	۲/۹۶	۱۴۸۰	۵۰۰:۱

موج ۷۵۰ نانومتر ۰/۲۶۰ بود (جدول و نمودار ۳). تعداد رشته ها از ۱۰۹۰۰ رشته در میلی لیتر به ۳۷۶۱۲۹/۵۷ رشته در میلی لیتر افزایش یافت. در غلظت های فسفر کمتر از ۱/۴ میلی گرم در لیتر تغییر رنگ آشکاری نسبت به شاهد مشاهده نشده و شکوفایی متوقف گردید (نمودار ۳). با کاهش غلظت فسفر به ۰/۰۰۱ میلی گرم در لیتر، درصد رشد به

۲-۳- آزمایشات بررسی تأثیر غلظت فسفر:

دامنه ای غلظت های مورد بررسی از ۰/۰۰۱ میلی گرم در لیتر تا ۱۰۰ میلی گرم در لیتر در نظر گرفته شد. بیشترین میانگین درصد رشد در شاهد با غلظت فسفر ۲/۹۶ میلی گرم در لیتر مشاهده گردید. میانگین درصد رشد در غلظت ۲/۹۶ میلی گرم در لیتر (شاهد) $۳۳۵/۰/۷۳ \pm ۱۰۰/۳/۴$ و جذب نوری در طول

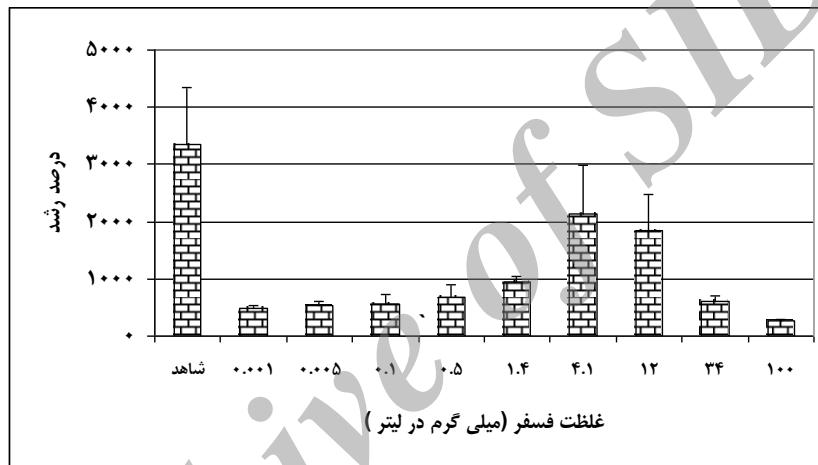
معنی داری از همه غلظت های فسفر مطالعه شده ($0/001$ ، $0/005$ ، $0/01$ ، $0/05$ ، $0/1$ ، $0/4$ ، $1/4$ ، 12 ، 34 و 100) بالاتر بود (نمودار ۳) ($P < 0/05$).

طی این آزمایش تغییر در غلظت فسفر سبب تغییر در تعداد هتروسیست ها گردید. کاهش غلظت فسفر نسبت به شاهد سبب کاهش در تعداد هتروسیست شد. با افزایش غلظت فسفر تعداد هتروسیست ها افزایش یافت.

همان طور که در نمودار و جدول ۳ مشخص است pH محیط کشت نیز متناسب با افزایش در درصد رشد افزایش و با کاهش درصد رشد کاهش یافت.

$492/53 \pm 44/3$ یعنی حدود $0/14$ شاهد کاهش یافت. جذب نوری در این غلظت $0/050$ بود. از غلظت فسفر 34 میلی گرم در لیتر نیز شکوفایی متوقف گردید.

در غلظت فسفر 34 میلی گرم در لیتر درصد رشد به $\frac{1}{5} 603/74 \pm 96/0$ یعنی حدود $0/115$ بود. با افزایش غلظت فسفر تا 100 میلی گرم در لیتر درصد به $0/08$ یعنی $269/46 \pm 21/92$ شاهد کاهش یافت. جذب نوری نیز در این غلظت $0/040$ بود. نتایج آماری نشان داد که درصد رشد در شاهد به طور

نمودار ۳- رابطه درصد رشد با غلظت فسفر

جدول ۳- جذب نوری و pH هر تیمار در آزمایش مطالعه بر روی غلظت فسفر

pH	جذب نوری در طول موج ۷۵۰ نانومتر	غلظت ازت (میکرو گرم در لیتر)	غلظت فسفر (میلی گرم در لیتر)
۸/۷۹	۰/۲۶	۹/۹	(۲/۹۶) شاهد
۷/۵	۰/۰۵۰	۹/۹	۰/۰۰۱
۷/۵۷	۰/۰۵۴	۹/۹	۰/۰۰۵
۷/۶۲	۰/۰۷۲	۹/۹	۰/۱
۷/۶۳	۰/۰۸۳	۹/۹	۰/۵
۷/۷۱	۰/۰۸۵	۹/۹	۱/۴
۸/۱۸	۰/۱۹۸	۹/۹	۴/۱
۶/۸۶	۰/۱۳۲	۹/۹	۱۲
۶/۴	۰/۱۱۵	۹/۹	۳۴
۵/۹۱	۰/۰۴۰	۹/۹	۱۰۰

- بحث ۴

افزایش یافت ولی همچنان که ازت در دسترس در سال‌های متوالی افزایش پیدا کرد شرایط دیگر برای آتابنای ثبیت کننده ازت مساعد نبود.

نتایج حاصل از این آزمایش نظریه اسمیت و همکاران (۱۹۹۵) را نیز تایید می‌کند که نسبت ازت به فسفر ۲۲:۱ مرز مشخصی بین دریاچه‌هایی که سیانوباکترهای ثبیت کننده ازت در آن غالب هستند و دریاچه‌هایی که میزان پایینی از این جلیکها وجود دارد، می‌باشد.

نتایج مطالعه بر روی تأثیر تغییرات غلظت فسفر نشان داد که درصد رشد در شاهد با غلظت فسفر ۲/۹۶ میلی گرم در لیتر به طور معنی داری از دیگر غلظت‌های فسفر مطالعه شده (۰/۰۰۱، ۰/۰۰۵، ۰/۱، ۱/۴، ۰/۵، ۰/۱، ۱/۲، ۴/۱ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر) بالاتر بود ($P < 0.05$). این نتیجه بیانگر آن است که غلظت فسفر در محلول شاهد مناسبترین غلظت جهت دستیابی به رشد اپتیموم در آتابنا می‌باشد زیرا درصد رشد در این غلظت به طور معنی داری از غلظت‌های فسفر کمتر و بیشتر از شاهد بالاتر بود. از غلظت فسفر ۱/۴ میلی گرم در لیتر به پایین $\frac{1}{4}$ درصد رشد شاهد بود.

مجموع نتایج این آزمایشات حاکی از آن است که افزایش غلظت ازت تا حدی معین رشد آتابنا را افزایش می‌دهد گرچه آتابنا به سبب داشتن توانایی ثبیت ازت، در محیط کشت زایندر منفی با غلظت ناچیز ازت (۹/۹ میکرو گرم در لیتر) و نسبت ازت به فسفر ۱:۰/۰۳۳، شکوفایی تشکیل می‌دهد لیکن افزایش غلظت ازت و در نتیجه بالاتر رفتن نسبت ازت به فسفر تا حدی برای رشد آتابنا مطلوب است. Rinne و Tarkiainea در سال ۱۹۷۸ بیان کردند که در خلیج فنلاند فسفر برای رشد سیانوباکتر نودولاریا مهمتر از ازت بود اما در بخش‌های بسیار یوتروفیک ازت نیز تأثیر افزایشی بر رشد داشت (۹).

Simonse و Jacobson در سال ۱۹۹۳ بیان کردند که ازت برای گسترش سیانوباکترهای ثبیت کننده ازت لازم است.

در آزمایشات مطالعه بر روی نسبت ازت به فسفر بین درصد رشد در شاهد با درصد رشد در نسبت‌های ازت به فسفر ۱:۰/۲۳، ۱:۱۰/۴۵، ۱:۱۵ با ۱:۱۸/۱۵ اختلاف معنی‌دار مشاهده شد ($P < 0.05$). تنها بین شاهد و نسبت ۲۲:۱ و ۵:۱ اختلاف معنی‌دار وجود نداشت ($P > 0.05$). لیکن درصد رشد در نسبت ۱:۱۸/۱۵ با درصد رشد در نسبت ۲۲:۱ و ۵:۱ اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0.05$). یعنی افزایش نسبت ازت به فسفر تا ۵:۱ منجر به افزایش معنی‌داری در درصد رشد نسبت به شاهد نگردید لیکن پس از این نسبت درصد رشد به طور معنی داری نسبت به شاهد افزایش یافت ($P < 0.05$). درصد رشد مجدداً در نسبت ازت به فسفر ۲۲:۱ کاهش یافت و دیگر اختلاف معنی‌داری با شاهد مشاهده نشد ($P > 0.05$). از آن جایی که درصد رشد در ۱:۱۸/۱۵ با غلظت ازت ۵۳/۷۲ میلی گرم در لیتر با درصد رشد در نسبت ۱:۱۵ با غلظت ازت ۴۴/۴ میلی گرم در لیتر اختلاف معنی‌داری نداشت ($P < 0.05$)، از نسبت ۱:۱۵ به بالا حداقل شکوفایی محسوب گردید. مطالعات بیشتر این بررسی نشان داد که درصد رشد تا نسبت ۶۴:۱ با غلظت ازت ۱۸۹/۴۴ میلی گرم در لیتر با وجود عدم اختلاف معنی‌دار ($P > 0.05$) همچنان از شاهد بیشتر بود. با افزایش بیشتر غلظت ازت و نسبت ازت به فسفر درصد رشد به طور معنی داری نسبت به شاهد کاهش یافت ($P < 0.05$). درنهایت از نسبت ۱:۲۱۸/۸۶ با غلظت ازت ۶۴۷/۸۲ میلی گرم در لیتر به بالا شکوفایی متوقف گردید.

پیش از این Shorteed و Stockner (۱۹۸۸) طی ۹ سال به صورت هوایی کودهای شیمیایی ازته و فسفاته را بر روی دریاچه کندی بریتیش کلمبیا ریختند. در سال ۱۹۸۱ زمانی که نسبت Anabaena N:P به ۱۵:۱ رسید شکوفایی بزرگی از *Anabaena circinalis* روی داد. با افزایش نسبت N:P شکوفایی کوچک تری از *Anabaena circinalis* در سال ۱۹۸۲ رسید. در سال ۱۹۸۳ با افزایش N:P به ۱۵:۱ رسید شکوفایی آتابنا در سال ۱۹۸۳ که در آغاز جمعیت آتابنا با اضافه شدن ترکیبات ازته کردند که در آغاز جمعیت آتابنا با اضافه شدن ترکیبات ازته

مطالعات حاضر نیز نشان داد که حضور مقادیر کافی از هر دو نوترينت ازت و فسفر در نسبت ازت به فسفر پائین برای دستیابی به حداکثر شدت شکوفایی مؤثر است. از آن جایی که غلظت فسفر در محیط کشت زایندر غلطی اپتیموم است برای رسیدن به حداکثر شکوفایی تنها نیازمند اضافه کردن ازت می باشد. لیکن اضافه شدن ازت بیش از حد سبب افزایش نسبت ازت به فسفر و در نتیجه کاهش رشد تا توقف کامل شکوفایی گردید.

تغییرات غلظت ازت و فسفر طی آزمایشات علاوه بر تاثیر بر درصد رشد، سبب تغییر در فراوانی هتروسیست ها گردید. در تمامی آزمایشات تعداد هتروسیست ها در محلول شاهد با غلظت ازت ۹/۹ میکروگرم در لیتر فراوان بود. همان طور که پیش از این عنوان شد سیانوباکترها هنگام کمبود ازت به ثبت ازت تکیه کرده و برای این منظور فراوانی هتروسیست ها افزایش خواهد یافت. Horne و Comminus در ۱۹۸۷ عنوان کردند که ازت معدنی محلول کمتر از ۱۰۰-۵۰ میکروگرم در لیتر میزان محدود کننده ازت کافی برای تحریک ثبت ازت می باشد (۲۳). Horstmann نیز در سال ۱۹۷۵ مشاهده کرد زمانی که غلظت ازت کم بود افزایش در فراوانی هتروسیست ها مشاهده شد که منجر به توانایی بالاتر ثبت ازت گردید (۹). لیکن با افزایش غلظت ازت طی آزمایشات مطالعه بر روی نسبت ازت به فسفر فراوانی هتروسیست ها کاهش یافت. کیان مهر نیز در سال ۱۳۷۱ عنوان کرد که اضافه نمودن ازت به محلول های کشت سیانوباکترها تشکیل هتروسیست ها را کند می نماید. همچنین Lindahl و همکاران در سال ۱۹۷۸ بیان کردند که فراوانی هتروسیست *Aphanizomenon flos-aquae* در طول مطالعه در دریای بالتیک به سبب غلظت بالای ازت کاهش یافت (۹). از آن جایی که ثبت ازت نیازمند انرژی فراوان است، سیانوباکترها این هزینه را هنگامی که نیازی به ازت نباشد مصرف نمی کنند (۱۷). افزایش غلظت فسفر در بررسی های انجام شده بر روی تغییرات غلظت فسفر، منجر به افزایش فراوانی هتروسیست ها گردید. فسفر با تولید ATP انرژی لازم جهت ثبت ازت را فراهم می کند در نتیجه با افزایش

مطالعات آن ها نشان داد که شکوفایی سیانوباکترهای ثبت کننده ازت در غلظت بالای ازت نیز روی می دهد (۱۷).

نتایج حاصل از آزمایشات عدم شکوفایی طی مطالعه حاضر نیز نشان داد شکوفایی آنابنا در نسبت و غلظت بالایی از ازت به فسفر (نسبت ۱/۸۶: ۲۱۸ با غلظت ازت ۶۴۷/۸۲ میلی گرم در میلی لیتر) برطرف گردید. Berman در سال ۲۰۰۱ عنوان کرد که فرضیه‌ی نسبت ازت به فسفر پایین بیانگر این مطلب است که میزان ازت در دسترس بسیار پایین شرایط را تنها برای ثبت کنندگان ازت مساعد می کند لیکن هنگام وجود منابع خارجی ازت معدنی یا آلی همراه با سایر شرایط لازم جهت شکوفایی سیانوباکترها بدون کمک گرفتن از توانایی ثبت ازت خود به خوبی رشد می کنند.

با وجود این که نتایج این مطالعه اهمیت تاثیر غلظت ازت بر رشد آنابنا را روشن کرد لیکن منطبق با تحقیقات پیشین (۶-۱۱، ۱۴ و ۱۵) مشخص شد که فسفر عامل اصلی شکوفایی در آنابنا است. زیرا کاهش در غلظت فسفر سبب کاهش درصد رشد و توقف شکوفایی گردید اما آنابنا حتی در غلظت های بسیار پایین ازت (شاهد) نیز به سبب توانایی ثبت ازت تشکیل شکوفایی داد.

Vuorio و همکاران در سال ۲۰۰۵ عنوان کردند سیانوباکترهای هتروسیست دار که قادر به ثبت ازت اتمسферی برای تکمیل نیاز ازت خود هستند اصولاً به وسیله عدم در دسترس بودن فسفر محدود می شوند. پیش از این Kononen و Niemi در سال ۱۹۸۴ بیان کردند که غلظت بالای فسفر و نسبت ازت به فسفر پایین رشد سیانوباکترهای هتروسیست دار را در خلیج فنلاند افزایش داده است (۹). Schindler نیز در سال ۱۹۷۷ بیان کرد که سیانوباکترها به سبب داشتن توانایی ثبت ازت در پیکره های آبی با میزان ازت محلول کم غالب می شوند چنانچه فسفر در پیکره آبی در حال افزایش باشد، سیانوباکترها فسفر دریافت شده را با ازت ثبت شده ترکیب کرده و بیومس بالایی تشکیل می دهند (۱۷). Ahern و همکاران در سال ۲۰۰۸ بیان کردند که غنی شدن با مواد مغذی بر شدت شکوفایی تأثیرگذار است. مجموعه نتایج

در طی تحقیقات Feber و همکاران در سال ۲۰۰۴ نیز همزمان با کاهش CO_2 آزاد در نتیجه افزایش تولیدات اولیه pH افزایش یافت. pH در طول رشد سیانوباکترها ۸/۲-۹/۲ بود.

سپاسگزاری

از همکاری کلیه کارکنان محترم پژوهشکده آبزی پروری کشور تشکر و قدردانی می نمایم.

منابع

1. Paerl, H. 2008. Cyanobacterial harmful algal blooms: State of the Science and Research Needs. Chapter 10: Nutrient and other environmental controls of harmful cyanobacterial bloom along the fresh- marine continuum. Springer NewYork. 217- 238 pp.
2. Butler, M., Farrugia, D., Johnson, R., and Murray, C. 2000. The nutrient impact Wakehurst Golf Course on Manly Dam In: UTS Freshwater Ecology Report Of 2000, Dept Environmental Science, university of Technology, Sydney. 20p.
3. Paerl, H. 1996. A comparison of cyanobacterial bloom dynamics in freshwater, estuarine and marine environment. Phycologia 35, 25- 35.
4. Venter, A., Vuren, S. J. V., and Pieterse, AJH. 2003. Oscillatoria simplicissima: An autecological study. Water SA VOL.29 NO. 1, 105- 112.
5. Havens, K. E., James, R. T., East, T. L., and Smith, V. H. 2003. N: P ratios, Light limitation, and cyanobacterial dominance in a subtropical lake impacted by non-point source nutrient pollution. Environment pollution 122, 379- 390.

فسفر در دسترس، ثبیت ازت تحریک و در نتیجه فراوانی هتروسیست ها افزایش می یابد(۱۸). نتایج تحقیقات Ahern و همکاران در سال ۲۰۰۸ نیز نشان داد که اضافه نمودن فسفر به خصوص در مناطقی با کمبود ازت سبب تحریک ثبیت ازت می گردد. نتایج آزمایشات غنی سازی با فسفر نیز که توسط Tonno در دریاچه Vortsjärv انجام شد نشان داد که افزایش غلظت فسفر منجر به تحریک ثبیت ازت و افزایش فراوانی هتروسیست می گردد. از آن جایی که در مطالعه حاضر طی بررسی بر روی غلظت فسفر، غلظت ازت در محیط کشت زایندر ثابت و بسیار پایین بود (۹/۹ میکروگرم در لیتر)، افزایش غلظت فسفر تاثیر به سزایی در فراوانی هتروسیست ها داشت. آنابنا به سبب غلظت پایین ازت محیط کشت نیازمند استفاده از توانایی ثبیت ازت خود بود و در دسترس بودن فسفر کافی انرژی لازم برای ثبیت ازت را فراهم آورده و در نتیجه تعداد هتروسیست ها به شدت افزایش یافت. همچنین کاهش غلظت فسفر محیط کشت منجر به کاهش انرژی در دسترس جهت ثبیت ازت و در نتیجه کاهش درصد رشد گردید. افزایش غلظت ازت در طول آزمایشات علاوه بر کاهش فراوانی هتروسیست ها سبب افزایش اندازه سلول ها گردید. تحقیقات Doyoe و همکاران در سال ۲۰۰۷ نشان داد که با افزایش *Aueroumbra lagunensis* میزان ازت اندازه سلولی جلبک افزایش یافت. این محققین عنوان کردند که افزایش اندازه سلول ها فضای بیشتری برای ذخیره ازت فراهم می کند. در تمامی آزمایشات این پژوهه pH محیط کشت در پایان طول آزمایشات متناسب با افزایش رشد آنابنا افزایش و با کاهش رشد Stockner. (۳، ۲، ۱) آنابنا کاهش یافت. (جدوال و نمودارهای ۱ و ۲) در سال ۱۹۸۸ بیان کردند که هنگام شکوفایی آنابنا در دریاچه کندی، pH به ۸/۹ و ۹/۵ افزایش یافت و با حذف آنابنا در سال بعد pH به تزدیک ۷ افت کرد. آنها نتیجه گرفتند که تولیدات اولیه بالا میزان pH را افزایش داد. pH با فعالیتهای فتوسنترزی شکوفایی سیانوباکتریایی مرتبط است. سیانوباکترها هنگام دریافت CO_2 تمایل به افزایش pH دارند (۲۷).

- ریاحی، ح. ۱۳۸۲. تالوفیت ها (جلبک ها- قارچ ها- گلسنگ ها). انتشارات آدن. ص ۱۷۶
12. Lips, A. I., 2005. Abiotic factors controlling the cyanobacterial bloom occurrence in the Gulf of Finland. Dissertation Biologicae universitatis Tartuensis 108. Tartu university press 47.
  13. Plinski, M., and Jozwiak, T. 1999. Temperature and N: P ratio as factors causing blooms of blue-green algae in the Gulf of Gdansk. Oceanologia 41(1), 73- 80.
  14. Falconer, I. R. 1998. Toxic Cyanobacteria in drinking water supply. Harmful Algae. International Oceanographic commission of Unesco, 37- 38.
  15. Lilover, M. -J., and Stips, A. 2008. The variability of parameters controlling the cyanobacterial bloom biomass in the Baltic Sea. Journal of Marine Systems. Article in press.
  16. Heisler, J., Glibert, P. M., Burkholder, J. M., Anderson, D. M., Cochlan, W., Dennison, W. C., Dortch, Q., Gobler, C. J., Heil, C. A., Humphries, E., Lewitus, A., Magnien, R., Marshall, H. G., Sellner, K., Stockwell, D. A., Stockner, D. K., and Suddleson, M. 2008. Eutrophication and harmful algal Blooms: A scientific consensus. Harmful Algae 8, 3- 13.
  17. Feber, L. R., Levine, S. N., Lini, A., and Livingston, G. P. 2004. Do Cyanobacteria dominate in eutrophic lakes because they fix atmospheric nitrogen? Freshwater Biology 49, 690- 708.
  18. Ahern, K. S., Ahern, C. R., and Udy, J.W. 2008. In situ field experiment shows *Lyngbya majuscule* (cyanobacterium) growth by added iron, phosphorus and Nitrogen. Harmful algae7, 389- 404.
  19. Nasrollahzadeh, H. S., Din, Z. B., Foong, S. Y., and Makhlough, A. 2008. Trophic status of the Iranian Caspian Sea based on water quality
  7. WHO, 1999. Toxic cyanobacteria in water: a Guide to their public health consequences, monitoring and management. E & FN Spon. 416p.
  8. Stal, L. J., Albertano, P., Bergman, B., Brockel, K. V., Gallon, J. R., Hayes, P. K., Sivonen, K., and Walsby, A. E. 2003. BASIC: Baltic sea cyanobacteria. An Investigation of the structure and dynamics of water blooms of cyanobacteria in the Baltic sea- responses to a changing environment. Continental Shelf Research 23, 1695- 1714.
  9. Lehtimaki, J. 2000. Characterisation of cyanobacterial strains originating from the Baltic Sea with Emphasis on *Nodularia* and its toxin, Nodularine. Academic Dissertation in microbiology. Department of Applied Chemistry and Microbiology. University of Helsinki. Finland.
  10. Vuoria, K., Lagus, A., Lehtimaki, J. M., Suomela, J., and Helminen, H. 2005. Phytoplankton community responses to nutrient and iron enrichment under different nitrogen to phosphorus ratio in the northern Baltic sea. Journal of Experimental Marine Biology and Ecology 322, 39- 52.
  11. Stockner, J. G., and Shortreed, K. S. 1988. Response of *Anabaena* and *Synechococcus* to manipulation of nitrogen: phosphorus ratios in a lake fertilization experiment. Limnol. Oceanogr 33 (6, part1), 1348- 1361.

۲۴. کیان مهر، ۵. ۱۳۷۱. مبانی جلبک شناسی. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد.
25. Tonno, I. 2004. The impact of nitrogen and phosphorus concentration and N/P ratio on cyanobacterial dominance and N₂ fixation in some Estonian lakes. *Dissertations biologicae universitatis Tartuensis* 100. Tartu university press.
26. Doyoe, H. R., Buskey, E. J., and Jochem, F. J. 2007. Physiological responses of *Aureoumbra lagunensis* and *Synechococcus sp.* To nitrogen addition in mesocosm experiment. *Harmful Algae* 6, 48-55.
27. Sotero-Santos, R. B., Carvalho, E. G., Dellamano-Oliveira, M. J., and Rocha, O. 2008. Occurrence and toxicity of an *Anabaena* bloom on a tropical reservoir (Southeast Brazil) *Harmful Algae* 7, 590- 598.
- parameters and phytoplankton diversity. *Continental Shelf Research* 28, 1153-1165.
20. Miller, W. E., Green, J. C., and Shiro, T. 1978. The *Selenastrum capricornatum* printz algal assay bottle test. Application and interpretation protocol, US Epa 600/ 9. 126p.
21. TRC, 1984. OECD guidelines for testing of chemicals. Section 2, effects on biotic systems. 1- 39 pp.
22. Piri, Z. M., and Ordog, V. 1997. Effect of some herbicides commonly used in Iranian agriculture on aquatic food chain. 9- 30 pp.
23. Berman, T. 2001. The role of DON and the effect of N:P ratios on occurrence of cyanobacterial blooms: Implications from the outgrowth of *Aphanizomenon* in Lake Kinneret. *Limnol. Oceanogr* 46(2). 443- 447.